

Sygnatura akt I C 363/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w O. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marcin Korajczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Bożena Kłos

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w W.**

przeciwko K. K. (1)

o zapłatę

orzeka:

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz pozwanego K. K. (1) kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Marcin Korajczyk

Sygn. akt I C 363/14 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 28 lutego 2014 roku, przeciwko K. K. (1) **powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.** wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 3.012,42 złote wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto, powód wniósł o zasądzenie kosztów sądowych oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (pозew – k. 2 - 6).

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że pozwana K. K. (1) w związku z zawartą umową o świadczenie usług edukacyjnych (stosownie do ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym) została przyjęta na studia i nabyła prawa studenta w Wyższej Szkole (...) w W. (dalej również (...)) oraz wynikające z tego statusu obowiązki, w tym obowiązek uiszczania opłat związanych z odbywaniem studiów tzw. czesnego. Powód podniósł, iż mimo przyjętego zobowiązania, pozwana nie uregulowała wszystkich należnych opłat. Ponadto, powód wskazał, że na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy powodem, a Wyższą Szkołą (...) w W. w dniu 27 maja 2010 r. roku, powód stał się wierzycielem pozwanej. Powód podniósł, że wzywał pozwaną do zapłaty dochodzonej kwoty, lecz mimo tego należności nie zostały uregulowane.

Nakazem zapłaty z dnia 11 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w O. uwzględnił żądanie pozwu zasądając na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z kosztami procesu (nakaz zapłaty – k. 30).

W dniu 9 kwietnia 2014 roku **pozwana K. K. (1)** złożyła sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw – k. 33 - 38).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwana przyznała, że była studentką na rzeczowej uczelni i rozpoczęła naukę na III semestrze studiów. Wskazała, iż do tego okresu uregulowała wszystkie należności z tytułu kształcenia na uczelni. Jednakże, gdy nie uzyskała zaliczenia III semestru, zrezygnowała z nauki na IV semestrze i wyjechała za granicę. Zaprzestała też płatności za kolejne etapy nauki. Zdaniem pozwanej roszczenie o zapłatę czesnego za okres od lutego do czerwca 2007 r. jest bezpodstawne. Zakwestionowała także, by podpis złożony na dokumencie ślubowania należał do niej. Wskazała także, iż nie ma znaczenia w niniejszej sprawie fakt, iż w listopadzie 2007 r. decyzją Dziekana Uczelni została skreślona z listy studentów, gdyż ma ona jedynie charakter wtórny. Niezależnie od powyższych twierdzeń pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powoda, oparty o treść art. 118 k.c., zgodnie z którym ma do niego zastosowanie trzyletni termin przedawnienia właściwy dla świadczeń okresowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2005 roku K. K. (1) złożyła ślubowanie i została przyjęta w poczet studentów Wyższej Szkoły (...) w W. na (...). K. K. (1) rozpoczęła naukę w owej Uczelni od I semestru roku akademickiego 2005/2006. **(dowód :** ślubowanie złożone w dniu 15 października 2005 r. – k. 21, podanie o przyjęcie na studia z dnia 14 września 2005 r. – k. 20, Statut Wyższej Szkoły (...) w W. – k. 12 – 17, zeznania K. K. – k. 64)

Zarządzeniem Kanclerza Wyższej Szkoły (...) w W. nr 1/01/07 z dnia 8 stycznia 2007 r. ustalano, iż studenci studiów zaocznych na (...) opłacają czesne za semestr wiosenno - letni roku akademickiego 2006/2007 w kwocie 1.700,00 zł jednorazowo do dnia 20 lutego 2007 r. lub w systemie ratalnym, tj. pierwsza rata w kwocie 510 zł płatna do dnia 20 lutego 2007 t., druga rata w kwocie 460 zł płatna do dnia 20 marca 2007 r., trzecia rata w kwocie 410 zł płatna do dnia 20 kwietnia 2007 r., oraz czwarta rata w kwocie 360 zł płatna do dnia 20 maja 2007 r. Wcześniej, opłaty czesnego za semestr jesienno – zimowy w roku akademickim 2006/2007 regulowało zarządzenie Kanclerza Wyższej Szkoły (...) w W. nr 3/06/06 z dnia 30 czerwca 2007 r. **(dowód :** Zarządzenia Kanclerza Wyższej Szkoły (...) w W. – k. 23 i 23v.)

K. K. (1) nie zaliczyła nauki na III semestrze studiów (semestrze jesienno – zimowym w roku akademickim 2006/2007. Nie rozpoczęła nauki na IV semestrze, zaprzestając uiszczania należności za dalsze okresy studiów. Po zakończeniu III semestru kształcenia, wyjechała za granicę. **(dowód :** zeznania K. K. – k. 64, z akt I C 40/11: kopia indeksu – k. 47, 48, potwierdzenie rezerwacji lotu do L. – k. 49 – 53, zaświadczenie – k. 54,)

K. K. (1) nie uiściła czesnego za semestr letni roku akademickiego 2006/2007. W dniu 18 maja 2010 r. Wyższa Szkoła (...) w W. wystawiła raport konta K. K. (1), który wskazywał na istniejące zadłużenie w wysokości 1.740,00 zł. **(dowód :** raport konta z dnia 18 maja 2010 r. – k. 22)

Na podstawie decyzji Dziekana Wyższej Szkoły (...) w W. z dnia 15 listopada 2007 r., K. K. (1) została skreślona z dniem 29 września 2007 r. z listy studentów. **(dowód :** decyzja Dziekana z dnia 15 listopada 2007 – k. 28)

Umową z dnia 27 maja 2010 roku (...) F. M. K. Sp. j. z siedzibą w W. nabyła od Wyższej Szkoły (...) w W. wierzytelność przysługującą Uczelni wobec K. K. (1), stwierdzonej w załączniku do umowy w wysokości 1.610,00 złotych. **(dowód :** umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 27 maja 2010 r. – k. 24, wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży z dnia 27 maja 2010 r. – k.25)

Pismem z dnia 2 sierpnia 2010 r. (...) F. M. K. Sp. j. z siedzibą w W. wezwała K. K. (1) do zapłaty należności w wysokości 1.610,00 zł tytułem niezapłaconego czesnego oraz kwoty 654,49 zł tytułem odsetek ustawowych. Wezwanie

pozostawiono bez odpowiedzi. (**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 2 sierpnia 2010 r. – k. 26, potwierdzenie nadania przesyłki – k. 27)

(...) F. M. K. Sp. j. z siedzibą w W. wniosło w dniu 13 grudnia 2010 r. powództwo skierowane przeciwko K. K. (1) o zapłatę kwoty 1.610,00 zł z tytułu zaległego czesnego. Postępowanie w sprawie I C 40/11 zostało jednak umorzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w O. z dnia 31 marca 2011 r. wobec cofnięcia pozwu przez powoda. (**dowód:** z akt o sygn. I C 40/11: pozew – k. 2 – 6, pismo procesowe powoda w przedmiocie cofnięcia pozwu – k. 58, postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 31 marca 2011 r. – k. 66)

(...) F. M. K. Sp. j. z siedzibą w W. w drodze przekształcenia prawnego przybrało formę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

(**dowód:** odpis z Rejestru Przedsiębiorców KRS – k. 8 – 10)

Sąd dał wiarę wyżej wymienionym dowodom w postaci dokumentów, których prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd uwzględnił również początkowo kwestionowany przez pozwaną dokument w postaci aktu ślubowania studenta z dnia 15 października 2005 r., gdyż ostatecznie pozwana wskazała, iż nie wie czy ona podpisała ten dokument, jednocześnie stwierdzając, iż przed podjęciem studiów złożyła stosowne ślubowanie. Sąd uznał zatem, iż złożony dokument nie jest skutecznie negowany przez pozwaną i zasługuje na uwzględnienie w sprawie.

Wiarygodne były również dla Sądu zeznania złożone przez pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporna była w niniejszej sprawie legitymacja czynna powoda, który nabył roszczenie przeciwko pozwanej od Wyższej Szkoły (...) w W. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności.

Kwestię sporną w przedmiotowej sprawie stanowiło istnienie obligacyjnej podstawy roszczenia pierwotnego wierzyciela tj. Wyższej Szkoły (...) w W. względem pozwanej K. K. z tytułu czesnego. Pozwana w toku postępowania podnosiła, iż uczestniczyła w zajęciach edukacyjnych od I do III semestru włącznie i opłaciła należności z tego tytułu. Wskazała, iż zaprzestała uiszczania czesnego za kolejne etapy kształcenia, tj. IV semestru roku akademickiego 2006/2007, gdyż wobec nie zaliczenia III semestru zrezygnowała ze studiów. W jej ocenie okoliczność ta uniemożliwia żądanie od niej zapłaty za IV semestr nauki.

Sąd nie podzielił argumentacji pozwanej, co do faktu wypowiedzenia przez pozwaną stosunku zobowiązaniowego jaki łączył ją z Uczelnią, poprzez rezygnację z kontynuacji zajęć na IV semestrze studiów i zaprzestania uiszczania należności za czesne. Fakt nie zaliczenia III semestru nie przesądzał automatycznie o konieczności rezygnacji pozwanej ze studiów, jak też o tym, że umowa łącząca strony została automatycznie rozwiązana. Pozwana mogła bowiem powtarzać III semestr, lub zostać warunkowo dopuszczona do zajęć z IV semestru. Okoliczność rezygnacji pozwanej z dalszego uczestnictwa w zajęciach nie stanowiła zdarzenia pozwalającego domniemywać, iż wypowiedziała ona łączącą ją z Uczelnią umowę. Zgodnie z tym, do chwili powzięcia przez Dziekana Uczelni decyzji w przedmiocie skreślenia pozwanej z listy studentów, była ona studentką Uczelni i miała możliwość by korzystać z oferowanych przez nią usług edukacyjnych.

Powyższe ustalenia nie przesądzały jednak o zasadności wniesionego przez powoda powództwa, z uwagi na zasadnie podniesiony w niniejszej sprawie przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Z ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika, iż pozwana w 2005 roku zawarła z Wyższą Szkołą (...) w W. (cedentem), nieokreśloną w kodeksie cywilnym, a zdefiniowaną obecnie w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym umowę „o świadczenie usług edukacyjnych”, w której Uczelnia zobowiązała się do świadczeń na rzecz pozwanego usług edukacyjnych określonych w art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku

Prawo o szkolnictwie wyższym, a w zamian za wyżej wymienione usługi (...), pozwany zobowiązał się zapłacić cenę - czesne, płatne za każdy semestr – zgodnie z postanowieniami przepisów wewnętrznych Uczelni.

Aczkolwiek stosunek zobowiązaniowy pomiędzy cedentem a pozwaną został zawarty na gruncie obowiązującej już wówczas ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym, to w chwili nawiązania stosunku zobowiązaniowego, do relacji pomiędzy Uczelnią a pozwaną nie miał zastosowania art. 160 ust. 3 omawianej ustawy, a zatem pozwana i Uczelnia nie były zobligowane zawrzeć w 2005 roku umowy o świadczenie usług edukacyjnych. Zgodnie bowiem z art. 269 omawianej ustawy, umowy, o których mowa w art. 160 obowiązywały od roku akademickiego 2006/2007.

Jednocześnie należy zauważyć, że mimo iż w roku akademickim 2006/2007 Uczelnia z pozwaną nie zawarła umowy o której mowa w art. 160 ustawy, albo też umowy takiej Sądowi nie przedstawiono, to biorąc pod uwagę, iż pozwana została przyjęta w poczet studentów Wyższej Szkoły (...) w W. z dniem złożenia ślubowania tj. 15 października 2005 r., a powoływana wyżej ustawa weszła w życie z dniem 1 września 2005 r. – miała ona zastosowanie do łączącego Uczelnię i pozwaną stosunku prawnego i w konsekwencji należało stwierdzić, że od roku akademickiego 2006/2007 strony łączyła, z mocy prawa, umowa o której mowa w art. 160 ustawy. Dotychczasowy stosunek zobowiązaniowy – nienazwana umowa „o świadczenie usług edukacyjnych” przekształciła się w umowę „o świadczenie usług edukacyjnych” zawartą na podstawie art. 160 ustawy.

W ocenie Sądu powództwo było nieuzasadnione z uwagi na zasadnie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia zgłoszonego przez powódkę w niniejszej sprawie, na podstawie art. 118 k.c., jako świadczenia okresowego i świadczenia związanego z prowadzoną przez Uczelnię działalnością gospodarczą.

W orzecznictwie Sądów powszechnych, w omawianej kwestii dotyczącej liczenia okresu przedawnienia roszczeń Uczelni o zapłatę czesnego, powstała znaczna rozbieżność poglądów w zakresie ustalenia, jaki termin przedawnienia roszczeń należy przyjąć do roszczeń z tytułu umowy o świadczenie usług edukacyjnych na podstawie ustawy z 1995 roku o szkolnictwie wyższym i ustawy z 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym.

Przykładowo należy tutaj wskazać wyrok Sądu Okręgowego w B.z dnia 2 października 2013 roku, sygn. akt II Ca 785/13, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, w którym zawarte zostało twierdzenie, że do umów o nauczanie zawartych ze studentem w trybie art. 160 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym nie ma podstaw stosowania przepisów o umowie zlecenia, w tym także art. 750 k.c. i art. 751 pkt 2 k.c. W konsekwencji Sąd ten przyjął, że do roszczeń z tego tytułu zastosowanie będzie miał 3 – letni termin przedawnienia roszczeń okresowych, zawarty w art. 118 k.c. W orzeczeniu tym Sąd ten stwierdził, że „obowiązek zapłaty czesnego za poszczególne lata studiów ma charakter świadczeń okresowych. Świadczenia te służą zaspakajaniu interesu wierzyciela w ciągu określonego czasu i w ramach trwałego stosunku zobowiązaniowego. (...) Z jurydycznego punktu widzenia coroczna płatność czesnego za studia czteroletnie jest podobnym świadczeniem okresowym jak coroczny czynsz dzierżawy ustalonej na 4 lata”. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Okręgowy w K.w wyroku z dnia 4 września 2013 roku, sygn. akt II Ca 850/13, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych.

Odmienne stanowisko zajął Sąd Okręgowy w N. S.w wyroku z dnia 13 listopada 2013 roku, w sprawie sygn. akt III Ca 688/13, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, w którym Sąd ten stwierdził, że „do umów określonych w art. 160 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, której przedmiotem jest świadczenie, z mocy art. 750 k.c. należy stosować przepisy dotyczące zlecenia (art. 734 i nast. k.c.), a w konsekwencji również art. 751 pkt 2 k.c., który przewiduje 2 – letni termin przedawnienia roszczeń. Jednocześnie Sąd ten stwierdził, że wyższą uczelnię niepaństwową świadczącą odpłatnie usługi edukacyjne można uznać za przedsiębiorcę w rozumieniu przepisu art. 43¹ k.c., a w konsekwencji zastosowanie do niej miałby przewidziany w art 118 k.c. 3 – letni okres przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, a w sytuacji, gdyby koncepcję tę odrzucić, to roszczenie uczelni o zapłatę czesnego podlegałoby 3 – letniemu okresowi przedawnienia roszczeń jako świadczeniu okresowemu. Podobne stanowisko zajął ten sam Sąd w wyroku z dnia 7 listopada 2013 roku w sprawie sygn. akt III Ca 745/13, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, oraz w wyroku z dnia 6 listopada 2013 roku, sygn. akt III Ca 742/13, publ. Portal

Orzeczeń Sądów Powszechnych w których to orzeczeniach Sąd ten stwierdził, że do roszczeń uczelni wyższej stosuje się 2 – letni termin przedawnienia roszczeń określony w art. 751 pkt 2 k.c. a ponadto wskazał, że roszczenie uczelni o zapłatę czesnego jest roszczeniem okresowym, które przedawnia się w terminie 3 lat zgodnie z art. 118 k.c.

Zdecydowanie odmienne stanowisko zajął Sąd Okręgowy w Z.w wyroku z dnia 2 października 2013 roku, sygn. akt I Ca 344/13 publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, w którym Sąd ten stwierdził, że do roszczeń uczelni wyższej o zapłatę czesnego wykluczone jest stosowanie przepisów o umowie zlecenia na skutek odesłania z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, gdy są one uregulowane odrębnymi przepisami, przy czym, odrębne przepisy dotyczące realizacji umowy o świadczenie usług edukacyjnych zawierała ustawa z dnia 12 września 1990 roku o szkolnictwie wyższym. Jednocześnie Sąd ten stwierdził, iż z uwagi na to, że ustawodawca w przepisach ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 12 września 1990 roku (podobnie jak późniejszej ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym, nie uregulował kwestii przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o warunkach odpłatności za studia, skutkuje odwołaniem się do ogólnej regulacji wyrażonej w art. 118 k.c. Ponadto, Sąd ten wskazał, że w jego ocenie roszczenie o zapłatę czesnego nie jest świadczeniem okresowym. Przewidziana w umowie stron możliwość zapłaty czesnego w miesięcznych ratach nie nadaje mu takiego charakteru, ponieważ poszczególne raty składają się na z góry określoną całość. Jednakże Sąd ten ostatecznie uznał, że roszczenie o zapłatę czesnego, jest roszczeniem związanym z działalnością gospodarczą, gdyż działalność taka spełniała wymogi uznania jej za działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 1999 roku – Prawo działalności gospodarczej i w konsekwencji stwierdził, że uczelnia w zakresie świadczonych usług jest przedsiębiorcą w szerokim znaczeniu prowadzącym działalność gospodarczą i do przedawnienia roszczeń o zapłatę czesnego ma zastosowanie trzyletni termin określony w art. 118 k.c.

Rozważając powyższą kwestię należy również zwrócić uwagę na wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 17 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I Ca 105/14, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, w którym, aczkolwiek Sąd Okręgowy w O. analizował przepisy prawa na gruncie stanu faktycznego zaistniałego pod rządami ustawy z dnia 12 września 1990 roku o szkolnictwie wyższym, to na gruncie obowiązującej ustawy wyraził pogląd, że roszczenie o zapłatę czesnego jest roszczeniem okresowym przedawniającym się w terminie 3 - letnim zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli sposób jego uiszczenia został określony okresowo (w analizowanej sprawie czesne miało być uiszczane miesięcznie), jak też jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej przez Uczelnię i w konsekwencji również do takiego roszczenia zastosowanie ma 3 – letni termin przedawnienia roszczeń określony w art. 118 k.c.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Okręgowego w B.z dnia 2 października 2013 roku, sygn. akt II Ca 785/13, publ. Portal orzeczeń Sądów Powszechnych oraz w wyroku Sądu Okręgowego w K.z dnia 4 września 2013 roku, sygn. akt II Ca 850/13, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych, jak też w wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 17 kwietnia 2014 roku, sygn. akt I Ca 105/14, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych.

Zdaniem Sądu do umów o nauczanie zawartych ze studentem w trybie art. 160 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym nie ma podstaw do stosowania przepisów o umowie zlecenia, w tym także art. 750 k.c. i art. 751 pkt 2 k.c. Umowy te należy traktować jako umowy nienazwane uregulowane w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym, odrębne od umowy zlecenia, czy też umowy o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu, a zatem w zakresie nieuregulowanym przepisami tych ustaw, do roszczeń uczelni z tytułu zapłaty czesnego należy stosować art. 118 k.c. w zakresie roszczeń okresowych i roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, roszczenie Uczelni wyższej o zapłatę czesnego nie jest roszczeniem jednorazowym – za cały okres studiów, lecz świadczeniem okresowym, płatnym – w zależności od postanowień statutu i innych przepisów wewnętrznych wiążących studenta:

1. corocznie za dany rok studiów,

2. semestralnie - tak jak to zostało określone w niniejszej sprawie zarządzeniami Kanclerza z 30 czerwca 2006 roku i 8 stycznia 2007 roku,

3. miesięcznie.

Mając na względzie powyższe wskazać należy, iż termin płatności czesnego za semestr letni roku akademickiego 2006/2007 wskazany w Zarządzeniu Kanclerza Uczelni z dnia 8 stycznia 2007 r. - na dzień 20 lutego 2007 r., świadczy o tym, iż jest to roszczenie przedawnione. Termin przedawnienia tego roszczenia upłynął zatem z dniem 21 lutego 2010 r. Przyjmując nawet, iż terminem zapłaty był termin właściwym dla każdej z czterech rat tj. pierwszej w dniu 20 lutego 2007 t., drugiej w dniu 20 marca 2007 r., trzeciej w dniu 20 kwietnia 2007 r., oraz czwartej w dniu 20 maja 2007 r. (co jednak należy odrzucić z uwagi na odmienny charakter świadczenia okresowego a świadczenia jednorazowego płatnego w ratach) – to roszczenie objęte żądaniem pozwu nadal było roszczeniem przedawnionym. Przyjmując nawet, że termin wymagalności całego roszczenia (całego czesnego za IV semestr studiów pozwanej) rozpoczynał swój bieg z dniem wymagalności ostatniej raty (20 maja 2007 roku) to również i on upłynął bezskutecznie w 2010 roku.

W niniejszej sprawie pozwana zobowiązana była uiszczać czesne za dany semestr, nie za cały okres studiów, czy rok studiów. Wobec powyższego nie może być zatem wątpliwości, iż roszczenie powódki było roszczeniem okresowym i zatem zastosowanie znajdował tu także trzyletni termin przedawnienia wskazany w art. 118 k.c.

Nie negując powyższych ustaleń warto wskazać, iż przedawnienie roszczenia powódki nastąpiłoby po trzech latach zgodnie z art. 118 k.c., także ze względu na możliwość uznania go za roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Założenia tego nie neguje art. 106 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym, który mówi, iż prowadzenie przez uczelnie działalności dydaktycznej, naukowej, badawczej, doświadczałnej, artystycznej, sportowej, rehabilitacyjnej lub diagnostycznej nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Wskazać jednak należy, iż artykuł ten nie zakłada, iż uczelnie nie są w ogóle przedsiębiorcami, lecz jedynie, że nie są nimi w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Definicja przedsiębiorcy zawarta w przepisie 43¹ k.c. pozwala na szerokie rozumienie podmiotu jako przedsiębiorcy. Zakładając, iż Uczelnia prowadzi działalność zarobkową, która polega na odpłatnym świadczeniu usług edukacyjnych studentom, będzie ona prowadziła w tym zakresie działalność gospodarczą jako przedsiębiorca. Zgodnie z tym trzeba przyjąć, iż trzyletni termin przedawnienia właściwy dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, będzie mieć zastosowanie także w wypadku roszczeń o czesne od studentów.

Abstrahując od powyższych zważeń trzeba wskazać, iż ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. (Dz.U.2014.1198) nowelizująca ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym, wprowadziła z dniem 1 października 2014 r., art. 160a, który w ust. 7 który to wprost wskazuje, iż roszczenia wynikające z umowy zawartej pomiędzy studentem a Uczelnią przedawniają się z upływem trzech lat. Wskazać należy, iż nawet zastosowanie owej regulacji (która w ocenie Sądu nie ma zastosowania w niniejszej sprawie z uwagi na fakt, iż stosunek zobowiązaniowy powstał przed datą nowelizacji), w żaden sposób nie wpływała na skuteczność podniesionego w niniejszej sprawie zarzutu przedawnienia, gdyż bez względu na to, czy przyjmujemy za obowiązujący termin trzyletni z art. 118 k.c., czy 160 a ust. 7 ustawy o szkolnictwie wyższym, roszczenie powoda i tak było roszczeniem przedawnionym.

Przy przyjęciu trzyletniego terminu przedawnienia, przedawniło się ono w 2010 r.

Reasumując nie ulega wątpliwości, iż roszczenie powoda w chwili wniesienia pozwu było roszczeniem przedawnionym od kilku lat.

W myśl art. 513 §1 k.c. w przypadku przelewu wierzytelności, dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Mając na względzie, iż przedawnienie roszczenia nastąpiło najpóźniej w dniu zapłaty ostatniej raty należności tj. 20 maja 2010

r., w dniu cesji wierzytelności roszczenie to było już roszczeniem przedawnionym. Wobec tego należało do zarzutu pozwanej odnieść się pozytywnie i uwzględnić go, rozstrzygając niniejszą sprawę.

Stosownie do powziętych wyżej ustaleń, Sąd oddalił powództwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W związku z tym, iż pozwana K. K. (1) wygrała niniejszą sprawę, Sąd zasądził na jej rzecz od powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. koszty procesu, na które składały się jedynie koszty zastępstwa procesowego (600 złotych) wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa (17 zł).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w wyroku.

SSR Marcin Korajczyk

Zarządzenie: Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

SSR Marcin Korajczyk